

## อย่ามัวสับสนไปกับกลหลอกเด็ก

วิจักขณ์ พานิช

คนที่รู้จักนั่ง  
ไม่ใช่พวกขี้ลาดตาขาว  
คนที่รู้จักนั่ง  
ไม่ใช่พวกเจ้าเล่ห์  
คนที่รู้จักนั่ง  
ไม่ใช่พวกว่างงานไม่มีอะไรทำ  
คนที่รู้จักนั่ง  
เป็นเพียงคนธรรมดา ธรรมดา

คนธรรมดาที่รู้ค่าของการนั่ง  
ไร้เล่ห์กล  
ไร้เหลี่ยม  
ไม่ทะลึ่ง  
ไม่เหลวไหล  
ไม่เอาแต่ฟังชาน  
ไม่มัวเข้าไปวันๆกับเรื่องที่ไม่ตลก...

คนที่รู้จักนั่งในโลกแห่งพุทธธรรม  
เรียกว่าเป็นพวกใช้การได้เลยทีเดียว...

ฉันเจอสาวคนหนึ่ง เธอกำลังนั่งอยู่...เธอบอกฉันว่า  
เธอสามารถสร้างคิสนีย์แลนด์ในเวอร์ชันพุทธได้ไม่เห็นจะยาก  
ขอแค่ยอมให้เธอหยุดนั่งเพียงสัก ๔๕ นาที

ฉันจะเด็กขายพวงมาลัยคนหนึ่ง กำลังนั่งอยู่ เด็กน้อยบอกกับฉันว่า

“หนูสามารถเดินได้อย่างลื่น คำรามได้อย่างเสือ

กระโดดไปมาอย่างกบ อบอุ่น..

ถ้านายยอมให้หนูหยุดนั่งเพียงสัก ๔๕ นาที”

ฉันจะสาวออฟฟิศ เธอกำลังนั่งอยู่ แล้วโผล่ออกมาว่า

“ฉันไม่ชอบสิ่งที่ฉันทำอยู่ซักเท่าไรหรอก ไม่เคยชอบเอาซะเลย

ฉันควรได้ทำอะไรในสิ่งที่ฉันรัก ไม่ก็ฆ่าตัวตายซะ

เฮ้อ แต่อีกใจฉันก็พร้อมที่จะทำอะไรก็ได้ที่จะทำให้ตัวฉันเป็นยอมรับของเจ้านาย...

ฉันทำได้จริงๆนะ จะลองดูใหม่ละ ขอแค่เธอให้เวลาฉันได้หยุดนั่งเพียงสัก ๔๕ นาที”

ฉันจะละอุนแกวๆในมือบนหน้าทำเนียบ ลุงนั่งอยู่ แล้วกระซิบบอกฉัน

“ลุงไม่ชอบนายกฯ และคนในรัฐบาล เพราะพวกมันน่ารำคาญ จนลุงต้องหันมานั่ง

หากเลื้อยได้ลุงจะไม่ยอมให้ใครมาบังคับให้ลุงต้องทำอะไรอย่างโน้นอย่างนี้

คนเราต้องเป็นไท ต้องอย่าให้ใครมาจูงจมูก

ถ้าต้องทนเห็นตัวเองเป็นคนโง่ ไร้ศักดิ์ศรี ลุงยอมไม่เห็นเดือนเห็นตะวันเสียดีกว่า

มีข้อแม้ว่า เอ็งต้องยอมให้ลุงหยุดนั่งสัก ๔๕ นาที”

ฉันจะพระรูปหนึ่ง แฉกหน้าพันธุ์ทิพย์ หลวงพี่กำลังนั่งอยู่

“อาตมาว่าจะไปกราบพระพุทธเจ้าที่ดาวดึงส์

จะตะบิงสามล้อไปถึงพระนิพพาน

จะเข้าฌานไปเฝ้าสวรรค์ชั้นจตุรเทพ

เฮ้อ ...ขอแค่โยมยอมให้อาตมา หยุดนั่งสัก ๔๕ นาที”

ฉันเจอผู้คนมากมาย  
ผู้เลือกที่จะคิด คิด คิด  
พยายามที่จะทำโน่น ประนี  
พยายามจะใช้ตรรกะ  
เหลื่อม เล่ห์ เพทุบาย  
แต่พอพวกเขารู้จักที่จะนั่ง  
ความคิดเหล่านั้นจะเปลี่ยนเป็นจี๊ว  
ที่อาจจะพามีประโยชน์ในแง่เป็นปุ๋ย  
นอกนั้น  
ดูไม่เห็นจะมีอะไร  
ไม่เห็นจะมีใครบรรลุเป้าหมาย  
สร้างวิมานได้ในอากาศ

เราจึงควรนั่งกันต่อไป  
ตลอดไป  
นั่งมันไปเรื่อยๆ  
ทั้งกลางวัน  
ทั้งกลางคืน  
เช้า  
สาย  
ในฝัน  
จะมัวไปสนใจใครทำไมกัน หากว่าคุณจะนั่งมากเสียเหลือเกิน?  
อาจจะมีใครบางคนรู้สึกขอบคุณกับวีรกรรมการนั่งของคุณอยู่ในใจก็เป็นได้

พระอาทิตย์ขึ้น  
พระอาทิตย์ตก  
วันดี

วันแย่

“วันเค่อฟูล!”

ไม่ว่าจะวันไหนๆก็ใช้ได้

มาช่วยกันหักหลังความหมกมุ่นฟุ้งซ่าน

เปิดโปงหมิ่นลั่นกลวิธีหลอกตัวเอง

ด้วยการนั่ง

จัดการบริหาร

ปรับโครงสร้างรัฐวิสาหกิจ

คิดกลยุทธ์ใหม่ทางการตลาด

กู้ชาติ กวาดล้างผู้ก่อการร้าย

อืม...

ยังขาดอะไรไปหนึ่งอย่าง

จงอย่าได้วางใจไป

เพราะไม่มีใครจะมาบอก

ให้คุณ...

“นั่ง”

ตัวใครตัวมัน

“ขอน้ำส้มปั่นแก้วนี้เจ้!!”

เรารู้ทันคุณ ก่อนที่คุณจะรู้ทันเรา

กลหลอกเด็กเขลาๆจะถูกคาดเดาได้ล่วงหน้า

ว่าหาได้มีน้ำยงน้ำยาอะไร

ดื่มฉลองให้กับข้าวมันไก่ที่ไร้รสชาติ

ฮัลเลลูยาาา.....

แผนการร้อยแปดจะเป็นถ้วยเดียวน้ำใสที่ไม่อร่อย

ลองปรุงใหม่ดู ครั้งหน้า

หากคุณกล้า (และบ้า) ที่จะหยุดนิ่งเพียงสัก ๔๕ นาที

๑ เขียนจากแรงบันดาลใจที่ได้จากบทกวี “Don’t Confuse This for Trick-or-treat” โดย เซอเกียม ตรุงปะ  
รินโปเช จากหนังสือรวมบทกวี First Thought Best Thought